

اگر در امور دین، پشتکار داشته باشیم و تقوا را رعایت کنیم، آرام آرام راهها گشوده می شود

شماره پرسش: ۱۵۳۶۰

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۵/۱/۷ ۰۴:۱۸:۰۵

متن پرسش

استاد محترم و ارجمند با سلام و خدا قوت: بنده مدت کوتاهی است که تصمیم به طی مسیر الی الله نموده ام، البته بسیار افتان و خیزان جلو می روم که برآمده از ضعف نفس و اراده خود می دانم و البته هیچ راه حلی هم ندارم. اما نکته ای وجود دارد که به نظر خودم خیلی مرا از این راه دور کرده، و آن ترس از خداست که از ابتدای شروع مسیر به بی خیالی و خوش بینی به فرجام زندگانی ام مبدل شده است. اشک و آه از وجودم رخت بر بسته و به محض گفتن جمله «الهی انا عاِذُ بِكَ مِنَ النَّارِ» ندایی از درون به این جمله می خندد گویی این عذاب برای من نیست. ناگفته نماند بنده خطاهای بسیاری داشته ام و در حال حاضر نیز به برخی ردایل نفسانی دچارم اما نمی دانم مشکل کجاست که تصور می کنم خدا توبه مرا پذیرفته و من بهشتی ام! و فقط باید رتبه خود را در بهشت بالا برم! در مناجات ها حال چندانی ندارم و به محض اینکه یک شب برای نماز بیدار می شوم عجب وجودم را فرا می گیرد. هر چند سعی می کنم این خیالات را از خود دور کنم موفق نمی شوم. خواهشمندم راهنمایی فرمایید با سپاس فراوان

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به ما فرموده اند: «وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ (۱۸۶) / آل عمران» اگر در امور دین، پشتکار داشته باشیم و تقوا را رعایت کنیم، آرام آرام راهها گشوده می شود و خطورات، کم می گردد و این است آن اراده ای که هرکس باید داشته باشد. موفق باشید